

Kant

maar hij is niet ingegaan op het argument dat ik naar voren heb gebracht. Dat wat wordt voorgedragen is kabinetsbeleid. De Koningin gaat niet over de tekst. In de kersttoespraak van de Koningin kun je haar eigen bewogenheid beluisteren. Bij de Troonrede is dat niet het geval. Ik vind dat moet worden overwogen of dit niet veranderd moet worden.

Ik heb ook gesproken over het kiezen van de formateur of de minister-president door de Kamer. De minister-president is geen voorstander van het veranderen van dit systeem. Onze fractie denkt daar anders over. Wij vinden dat de legitimatie van de macht ontbreekt in ons democratisch systeem. Er schort wat aan de democratie. Wij willen dat graag verbeteren.

De heer **Te Veldhuis** (VVD): Als u de Koningin de Troonrede niet meer wilt laten voorlezen, komt de vraag aan de orde of de Koningin er nog wel bij aanwezig mag zijn.

Mevrouw **Kant** (SP): Dat is zeer wel mogelijk. Zij maakt in ons staatsrecht deel uit van de regering.

De heer **Te Veldhuis** (VVD): In die hoedanigheid leest zij de Troonrede voor.

Mevrouw **Kant** (SP): Dat is juist. Datgene wat zij voordraagt is kabinetsbeleid. Het blijkt ook duidelijk uit de tekst die zij voordraagt.

Voorzitter! In het verleden is regelmatig gediscussieerd over een eventueel gekozen minister-president, het uitbrengen van twee stemmen, het kiezen van de formateur door de Kamer. Politieke verhoudingen veranderen, de samenstelling van de Kamer verandert en partijen veranderen. Er is ook een voortschrijdend inzicht. Wij komen nog zeker op deze discussie terug.

□

Minister **Kok**: Mevrouw de voorzitter! Ik wil graag op de drie gemaakte opmerkingen reageren. Juist het feit dat mevrouw Kant zo duidelijk het verschil ziet en hoort tussen de veel meer persoonlijk getinte kerstrede van de Koningin en de politieke Troonrede van het kabinet, is het bewijs dat in het laatste geval wel

degelijk sprake is van een herkenbaar beleidsvoornemen van het kabinet. Als men al ooit in de veronderstelling zou verkeren dat dit de tekst van de Koningin is, wordt die veronderstelling de volgende dag in het politieke debat en de uren die daarop volgen gelogenstraft. Mevrouw Kant vroeg van wie die tekst is. Die is dus van het kabinet. De Koningin spreekt als deel van de regering die tekst uit.

De tweede opmerking betrof het aanwijzen van informateurs. Mevrouw Kant maakte in eerste instantie de opmerking dat na de verkiezingen van 6 mei jl. de drie Paarse partijen het in hoge mate voor het zeggen hebben gehad en dat andere partijen te veel buitenspel stonden. Ik zei in eerste termijn al dat als er een andere wijze zou zijn om te komen tot aanwijzing van een informateur, namelijk hier, de kans groot is dat de andere partijen dan die welke tot de conclusie komen met elkaar te willen gaan, niet direct in de het spel bepalende positie verkeren. Verder maakt het staats-hoofd bij de beoordeling van de vraag wie informateur of informateurs zullen zijn zeer nadrukkelijk gebruik van adviezen, welke adviezen tegenwoordig in de openbaarheid worden gegeven. Er wordt openbaar gemaakt wat de fractievoorzitters van de verschillende partijen daarover zeggen. Ik vind het onderscheid tussen het een en het ander, juist als het gaat om de vraag "gaat het ons voorbij", nogal geforceerd, om dat woord ook eens in dat verband te gebruiken.

Het kiezen van de minister-president is een veelbesproken thema, ook bij eerdere behandelingen van de begroting van Algemene Zaken. Wat moet ik daarvan zeggen? Ik ben er niet voor en ik zou mij grote zorgen maken in een situatie waarin de twee legitimaties van de gekozen en van de gekozen volksvertegenwoordiging tot een incompatibiliteit zouden leiden. Dat vind ik een van de bezwaren. Ik denk dat de behandeling van deze begroting geen aanleiding is daarover een uitgebreid betoog te houden. Ik heb dat bij vorige gelegenheden kunnen doen.

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aanstaande dinsdag te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt van 18.20 uur tot 19.50 uur geschorst.

Voorzitter: Weisglas

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Vaststelling van de begroting van de uitgaven van het Huis der Koningin (I) voor het jaar 1999 (26200-I);**
- **het wetsvoorstel Vaststelling van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten van de Hoge Colleges van Staat en Kabinet der Koningin (II) voor het jaar 1999 (26200-II).**

Deze wetsvoorstellen worden zonder beraadslaging en, na goedkeuring van de onderdelen, zonder stemming aangenomen.

Aan de orde is het debat naar aanleiding van een algemeen overleg op 24 september 1998 over het **Plan van scholen 1999-2001 (26134)**.

□

De heer **Schutte** (GPV): Mijnheer de voorzitter! Ik voer mede namens de fractie van de RPF het woord.

Tijdens het algemeen overleg over het concept-Plan van scholen heeft de staatssecretaris gezegd, de regels voor scholenstichting bij de beoordeling van aanvragen loepzuiver te willen toepassen. Dat is prima, zij het onder twee voorwaarden: het moet gaan om geldende regels en om alle regels. De evangelische scholen zijn inmiddels als richting van onderwijs erkend en dus staat de weg tot bekostiging van deze scholen open. Niettemin is de aanvraag van de Stichting evangelisch voortgezet onderwijs in Utrecht opnieuw afgewezen, met twee motieven.

Allereerst zou de prognose van de leerlingenaantallen niet zijn gebaseerd op de regels voor directe meting zoals het departement ze hanteert. Zulke regels gelden echter tot nu toe niet voor het voortgezet onderwijs. Bovendien – en dat weegt zwaarder – heeft het departement nooit kenbaar gemaakt dat deze eis zou worden gesteld. Op de uitdrukkelijke vraag van het bestuur of aan de aanvraag iets ontbrak, werd